

KANONOWY (1) ai

G pl kånonowych.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „kanon” ‘postanowienia prawne władzy kościelnej’; będący kanonem: iáko nie znaczy z Dekretów Kanonowych [e sacrorum canonum decretis JanStat 148]/ y z dawnych Praw/ którym deklaráciiie nowé bywaią dawáné SarnStat 915.

ZZa